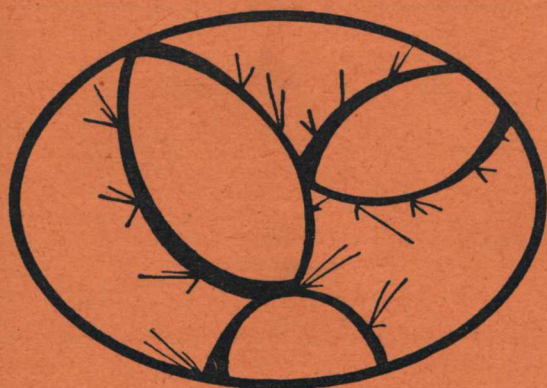

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1961

No. 12

- Voorzitter :** A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.)
Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.
Penningmeester : G. D. DUURSMA, Spoorstraat 106, Leeuwarden.
Postrekening no. 83 35 50.
Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Etisso CACTUS MESTTABLETTEN

MENGMESTSTOF 8+15+20
BLOEIBEVORDERENDE
VOEDINGSSTOF

Speciaal samengesteld voor en aangepast aan de voedselopname van cactus- en vetplanten

Etisso BLOEMENMESTKEGELTJES

MESTSTOFFENMENGSEL
6-13-18
ONTHEFFING NR 513

Bloeibevorderend. Gemakkelijk en hygiënisch in het gebruik. Organisch, daardoor wortelverbranding uitgesloten.

Etissol

GOEDGEKEURD MIDDEL
P.D. NR 2120

Tegen blad- en schildluis. Tevens tegen vliegen, muggen en motten. Verkrijgbaar in spuitflacon en aerosolbus.

Etisso blatt-3 BLADVERNIEUWER

In Nederland en België verkrijgbaar bij bloemisten en zaadhandelaren.

Voortdurend schoonmaken van Uw Ficus, Clivia, Sansevieria en andere hardloofgewassen thans overbodig. Houdt de bladen glanzend en stofvrij en voorkomt tevens voortijdige bladafval.

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Telefoon 01740-5480

Bij geen gehoor 5051 of 5410

Correspondentie adres : GEESTWEG 848 — NAALDWIJK.

Freek Hoogvliet Speciaal adres voor: **Cactussen en Vetplanten**

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-2732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij. Ook nu per postbestelling leverbaar. — Vraagt onze prijscourant.

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

Redactie-adres : Hofwijckstraat 17, Den Haag

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

FRIEDRICH RITTER – Arica – Chili

Pyrrhocactus gracilis Ritter spec. nova

PYRRHOCACTUS GRACILIS, planta plana vel hemisphaerica, atroviridis, 3–5 cm Φ ; radix alba, breve rapacea, apice non angustata; costae 13–16, 5–8 mm altae, crenatae, areolis albis, subimmersis, 4–6 mm remotis; spinae marginales 10–16, tenuissimae, adpressae, rectae, \pm albae, 7–15 mm longae, centrales 4–5, curvatae, brunneae vel nigrae, 15–25 mm longae; flores 27–33 mm longi; ovarium squamis angustis et floccis albis vestitum; camera nectarifera cylindracea, 2 mm longa; tepala longe-acuminata, alba, exteriora longiora, purpurea, albo-marginata; fructus parvus, viridis; semina atrobrunnea, subtuberculata.

PYRRHOCACTO CALDERANO affinis, dimensionibus, minoribus, spinis brevioribus, floribus minoribus albis differt.

Plant niet of zelden spruiten vormend, zwartgroen, plat – gelijk met de bodem – tot half kogelvormig, 3–5 cm dik met iets verzonken kale top, korte witte penwortel zonder vernauwde wortelhals.

Ribben 13–16, stomp, recht, $\frac{1}{2}$ – $\frac{3}{4}$ cm hoog, diep ingesneden, bij de areolen knobbelig; knobbels bovenaan zeer breed en stomp, benedenaan met korte, iets spitse, iets naar boven uitstekende kin.

Areolen met witte vilt, ovaal, 4–7 mm lang, circa 3 mm breed, boven iets in de knobbels verzonken, 4–6 mm van elkaar verwijderd.

Randdorens rond om de areolen, zeer fijn, dun als een naald of een haar, vrijwel tegen de plant gedrukt, recht of naar de plant gebogen, 10–16 van $\frac{3}{4}$ – $1\frac{1}{2}$ cm lang, de onderste het kortst, licht tot vrijwel wit; de 4–5 middendorens van $1\frac{1}{2}$ – $2\frac{1}{2}$ cm lang, grijsbruin tot grijszwart, krachtiger, naaldvormig, naar boven gebogen, niet sterk divergerend.

Bloem dicht bij de top, 27–33 mm lang, met circa 3 cm wijde opening, zwak geurend; de bloemen komen midden in de zomer. De gegevens zijn ontleend aan twee bloemen van verschillende planten voorkomend op de vindplaats.

Vruchtbeginsel $3\frac{1}{2}$ –4 mm lang, 5– $5\frac{1}{2}$ mm breed, bruinachtig groen, met $\frac{1}{2}$ –1 mm lange smalle bruinachtige schubjes, uit de oksels met witte vlokjes haar half bedekt; binnenwand purperrood; ruimte van de zaadbeginsels vrijwel vierkant.

Nektarruimte tubevormig, 2 mm lang, 1 mm breed rond de stamper, bodem purperkleurig, wand bleek, half gesloten door de meeldra-

den, zonder uitstulping van de wand, met zeer weinig nectar, aan buitenkant iets ingesnoerd.

Bloembuis 10–12 mm lang, boven 9 mm breed, trechtervormig, maar aan het einde iets ingetrokken, het bovenste deel met vrijwel parallellopende wanden; buis van binnen bleek bruinachtig, aan buitenkant purperbruinachtig met smalle 2–3 mm lange, bruinrode tot vrijwel zwarte

PYRRHOCACTUS GRACILIS Ritter SPEC. NOV. De grootste kop van de afgebeelde plant heeft een diameter van 3 cm. De opening van de bloem iets meer dan 2,5 cm. De foto werd genomen op de natuurlijke groeiplaats. foto: Fried. Ritter.

schubjes en meer witte vlokjes haar in de oksels, aan de rand steeds met gebogen, witte, zachte, meer dan 1 cm lange borstels.

M e e l d r a d e n iets rose, 4–8 mm lang, de onderste kortere tegen de stamper leunend; inplanting alleen op ongeveer de onderste helft van de buis; helmknopjes en pollen citroengeel, helmknopjes dicht tegen de stamper.

S t a m p e r purperkleurig, 1 mm dik, 15–22 mm lang waarvan $3\frac{1}{2}$ –5 mm voor rekening van de 7–8 gesloten, later gespreide geelachtige of bleekrose boven de helmknopjes uitkomende stempels komen.

B l o e m b l a d e n 11–14 mm lang, 3–5 mm breed, lang toegespitst, basis smal, grootste breedte op circa $\frac{1}{3}$ hoogte; binnenste zuiver wit; buitenste circa 2 mm langer en 1 mm smaller, purperkleurig met witte randen, in schubben overgaande zonder witte randen en met zwartachtige rode middenstreep en vrijwel zwarte punten; schubjes zwart; de bloembladen zijn onderaan iets naar binnen gebogen en bovenaan naar buiten, waardoor de kroon iets klokvormig wordt.

V r u c h t klein, lang, groenachtig, huidachtig, hol, met een rond gat in de bodem.

Z a a d 0,8 mm lang, 0,6 mm breed, 0,4 mm dik, aan de rugzijde sterk gewelfd, iets kielachtig, onder het hilum iets knobbelig; huid zwart-bruin, zeer weinig knobbelig, dof; hilum rondachtig, wit, nauw, aan het schuin naar de buikzijde afgeknotte versmalde onderende.

T y p i s c h e v i n d p l a a t s: Morro Copiapo, bij Caldera, provincie Atamaca, Noord Chili, zeldzaam.

S y s t e e m: meest verwant met *Pyrrhocactus calderanus* Ritter.

H o l o t y p e: gedeponerd in het botanisch museum en herbarium te Utrecht.

Deze soort werd door mij in januari 1956 gevonden en draagt het veldnummer FR 495.

Vert.: A. F. H. BUINING.

Pyrrhocactus totoralensis Ritter spec. nova

PYRRHOCACTUS TOTORALENSIS, planta plana vel hemisphaerica, atroglauco-viridis, 2–4 cm Φ ; radix rapacea, apice angustata; costae 12–14, 3–5 mm altae, in tuberculis divisae, areolis albis, 7–11 mm remotis; spinae pectinato-patentes, ad corpus curvatae, \pm nigrae, radiales 6–8, 15–30 mm longae, centrales 0 vel 1–2(-3), 2–3 cm longae; flores 4 mm longi; ovarium squamis parvis dense albolanatis vestitum; camera nectarifera 3–4 mm longa, aperta; tepala longe apiculata, alba vel luteola, linea mediana purpurea; fructus ruber; semina atrobrunnea, subtuberculata.

P l a n t niet of weinig spruiten vormend, grijsgroen, iets wit berijpt, in de schaduw vrijwel zwart, plat – gelijk met de bodem – tot half kogelvormig; bloeirijpe planten 2 tot meer dan 4 cm dik; top iets verzonken, met dorens bedekt; grote iets geelachtige, dikwijls meerdelige penwortel met vernauwde wortelhals.

R i b b e n 12–14, tamelijk smal, bij de areolen verbreed, 3–5 mm hoog, recht of iets gedraaid verlopend, diep ingesneden; knobbels met sterk naar achteren uitstekende afgeronde kin.

A r e o l e n met witte vilt, ovaal 3–5 mm lang, $\frac{3}{4}$ – meer dan 1 cm van elkaar verwijderd, boven op de knobbels zittend.

D o r e n s in jeugd stadium zwartachtig grijzend, alle zeer gespreid gesteld en naar de plant gebogen; randdorens zijwaarts gesteld, dun, 6–8 van $1\frac{1}{2}$ –3 cm lang, bij jonge planten bevinden zich aan de bovenkant van de areolen bovendien circa $\frac{1}{2}$ dozijn zeer fijne kortere dorens; middendorens ontbreken of 1, zelden 2–3, slechts weinig krachtiger, sterk naar boven gebogen, 2–3 cm lang.

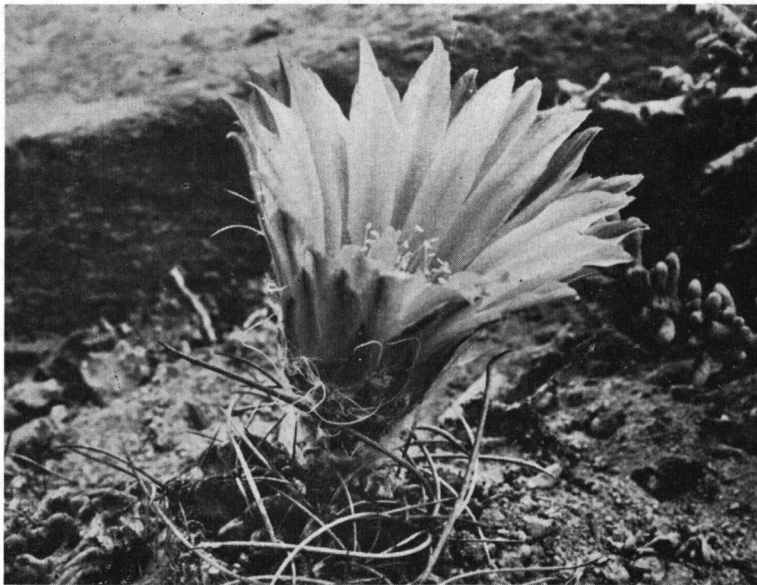
B l o e m dicht bij de top, circa 4 cm lang met evenbrede opening, iets geurend; de gegevens zijn van 2 bloemen van verschillende planten op de groeiplaats.

V r u c h t b e g i n s e l olijfgroen met kleine smalle roodachtige schubjes en veel witte vlokjes wol in de oksels.

N e k t a r r u i m t e 3–4 mm lang en even breed, tubevormig, basis roodachtig of honinggeel, boven bleek, zonder uitstulping van de binnenvand, open.

Bloembuis 13–15 mm lang met even brede opening, trechtersvormig, van binnen geelachtig, buitenkant roodachtig olijfgroen, bekleed als het vruchtbeginsel, bovendien lange witte zachte borstels aan de rand.

Meeldraden wit, naar boven bleek roodachtig, de onderste 12–14 mm, de bovenste 14–15 mm lang; inplanting ontbrekend op de bovenste

PYRRHOCACTUS TOTORALENSIS Ritter SPEC. NOV., opgenomen op de natuurlijke groeiplaats. foto: Fried. Ritter.

5–7 mm van de buis; helmknopjes crème, lang, staan tot op $\frac{1}{3}$ van de hoogte van de kroon.

Stamper purperrood; de circa 11 bruin-roodachtige 4 mm lange stempels komen boven de helmknopjes uit.

Bloembladen 2–2½ cm lang, 4–5 mm breed, lang toegespitst, voet iets smaller, zijdeachtig glanzend, wit tot lichtgeel met purperen, tot de punt doorlopend, middenstreep, die dikwijls erg smal is.

Vrucht lang, rood, huidachtig, vrijwel geheel bedekt met witte wol.

Zaad 1,4 mm lang 1 mm breed, 0,7 mm dik, aan de onderzijde smaller, rugzijde krachtig gewelfd en enigszins met een hiel; huid bruinzwart met kleine zeer vervlakte vervloeiende knobbeltes; hilum klein, wit, ovaal, aan het schuin buikwaarts afgeknotte ondereinde.

Typische vindplaats: Totoral Bajo, provincie Atacama, Noord Chili.

Systeem: nauw verwant met *Pyrrhocactus atroviridis* Ritter en *Pyrrhocactus carrizalensis* Ritter.

Holotype: gedeponeed in het botanisch museum en herbarium te Utrecht.

Deze soort werd door mij in januari 1956 gevonden en draagt het veldnummer FR 495.

Vert.: A. F. H. BUINING.

Rhinephyllum broomii *L. Bol.*

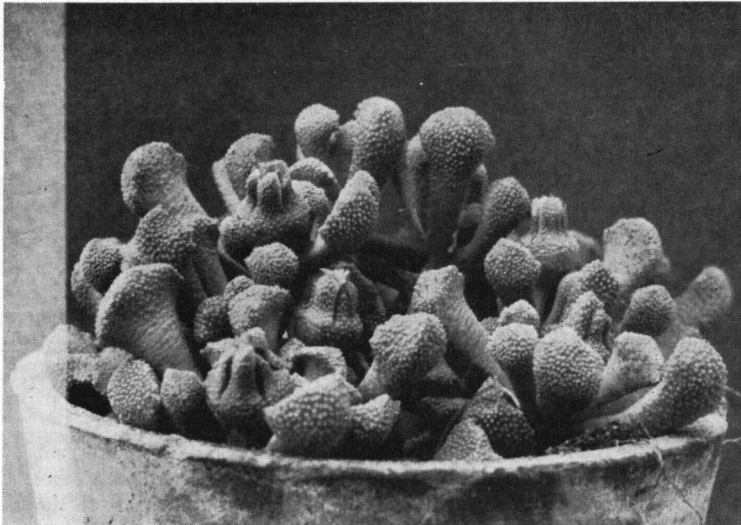
Het door Dr. N. E. Brown opgestelde geslacht *Rhinephyllum* telt 12 soorten en een variëteit. Het geslacht wordt door Prof. Schwantes tezamen met *Stomatium*, *Chasmatophyllum*, *Neorhine*, *Aquirithus* en *Neohenricia* in de groep *Stomatiinae* geplaatst. (Onderfamilie *Ruschioideae*, tribus *Ruschieae*, subtribus *Stomatiinae*).

Rhinephyllum broomii is bij ons wel de meest voorkomende *Rhinephyllum*soort. Deze aardige vertegenwoordiger van de familie der *Ficoidaceae* wordt gevonden in het Fraserburgdistrict in de Kaapprovincie van Z.-Afrika.

Het afgebeelde plantje (zie bijgaande foto) is 2–3

Rhinephyllum broomii, detail, vergr. 7,5 ×
foto: Noltee

Rhinephyllum broomii, vergr. 1,2 ×

foto: Noltee

cm hoog bij een doorsnee van ± 8 cm. Het vormt een weinig compact groepje met takjes waaraan 4-6 blaadjes. De blaadjes zijn min of meer rechtopstaand, lichtgroen, tot 15 mm lang, maar meestal korter.

De top, die knotsvormig verdikt is, tot 8 mm breed, is dicht met min of meer witte wratjes bedekt, onder de top zijn de blaadjes zwak gekield. Ook de bloemknoppen zijn met wratjes bedekt. De bloemen zijn kort gesteel, tot 16 mm diam., stralend geel, 's middags geopend. Het plantje bloeit gemakkelijk en rijk van begin april tot in de herfst.

De cultuur is heel eenvoudig, groeitijd 's zomers, matig vochtig houden. *Rhinephyllum broomii* laat zich gemakkelijk stekken en zaaien.

Zowel Jacobsen als Schwantes vermelden van de bloemen van *Rhinephyllum* dat ze 's nachts open zijn. *Rh. broomii* bloeit bij mij echter 's middags. Het plantje is zelffertil, in tegenstelling tot verreweg de meeste andere Mesems.

Mede door zijn gemakkelijke cultuur verdient het in iedere verzameling een plaatsje.

Over de zuurgraad van de grond

Voor onze cactussen wordt thans algemeen het gebruik van een iets zure grond aangeraden. Een pH 6 wordt in dit verband het meest genoemd. Toch is het beslist niet zo dat alle cactussen in hun natuurlijke staat in een zure grond groeien. Zeer veel planten worden in een alkalische of basische grond gevonden.

Zo heeft bijv. Mr. E. F. Andersen uit Californië uitgebreide onderzoekingen gedaan op de vindplaatsen van *Ariocarpus*. Hij vond dat deze soort meestal in basische grond groeit.

Gerhard Franck vond verschillende *Astrophytum*soorten in een grond met een pH 7,5 tot pH 8,5. *Astrophytum asterias* in de meest alkalische grond. Toen hij een proef nam door een aantal *Astrophytum asterias*planten in een zeer zure grondmengsel te zetten (zuurgraad pH 5,5) bleken deze uitstekend te groeien.

Op de vindplaatsen van bovengenoemde planten komen verder nog vele andere soorten voor. We noemen er enkele: *Cereus*, *Opuntia*, *Echinocereus*, *Thelocactus*, *Echinomastus*, *Coryphantha* en *Mammillaria*.

Merkwaardig is nu dat we als algemene regel kunnen stellen dat:

1e. planten die in basische grond groeien het op een zure grond ook goed doen; omgekeerd echter niet, dus:

2e. planten die in een zure grond

groeien, zullen in een basische grond *niet of slecht* groeien.

Vooral *Gymnocalycium* en *Oroya* schijnt het in een alkalische grond zeer slecht te doen, persoonlijke ervaring op dit punt heb ik echter niet. Toch zou ik voor een gehele collecte cactussen beslist een iets zure grond nemen.

In de praktijk loopt de pH van de grond op (wordt dus steeds minder zuur). Dit komt doordat men vaak giet met leidingwater dat iets alkalisch is en ook wel door het gebruik van meststoffen. Vooral Thomasslakkenmeel is sterk alkalisch.

Superfosfaat, hoewel minder sporenelementen bevattend, is meestal iets zuur. Sporenelementen zijn die stoffen die een plant, hoewel in zeer kleine hoeveelheden, beslist niet kan missen voor haar groei. In iedere goede verse grond zijn ze in voldoende mate aanwezig. Het gebruik van Thomasslakkenmeel raad ik af, wilt u fosfor bijmesten, neem dan superfosfaat.

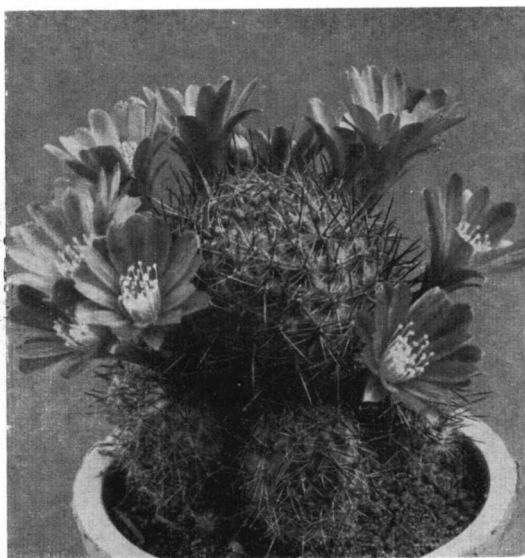
Ook het aanzuren van water met superfosfaat (dat niet geheel oplost) wordt veel gedaan om verzuring van de grond tegen te gaan.

De cijfers in dit artikel zijn naar gegevens in een artikel van de heer Gerhard Franck in „The Journal of the Mammillaria Society” (1961, nr. 6).

Rein Davidson.

A. J. BREDEROO

Aylostera deminuta
(Weber 1904) Backbg
en *Aylostera*
pseudominuscula
(Speg. 1905) Speg.

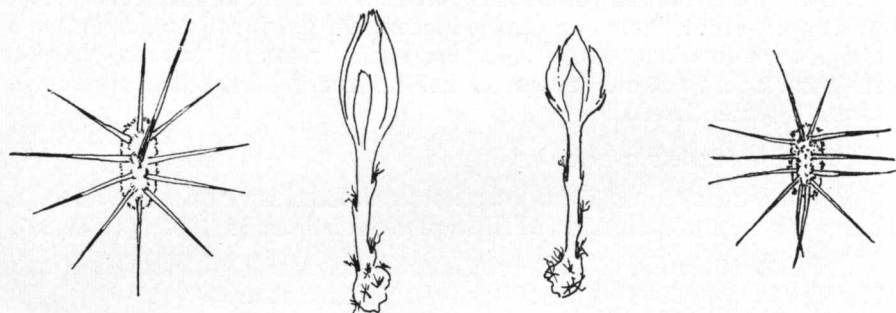

Het komt nogal eens voor, dat bovengenoemde planten met elkaar verwisseld worden. Dit is niet zo verwonderlijk, want oppervlakkig lijken beide planten nogal veel op elkander, hoewel bij een nauwkeuriger

waarnemen er wel degelijk duidelijke verschillen te zien zijn. Laat ons dus eerst nagaan, waarin beide soorten zich van elkander onderscheiden.

Een schetsje kan in dit geval, naar ik hoop, meer doen dan uitvoerige beschrijvingen.

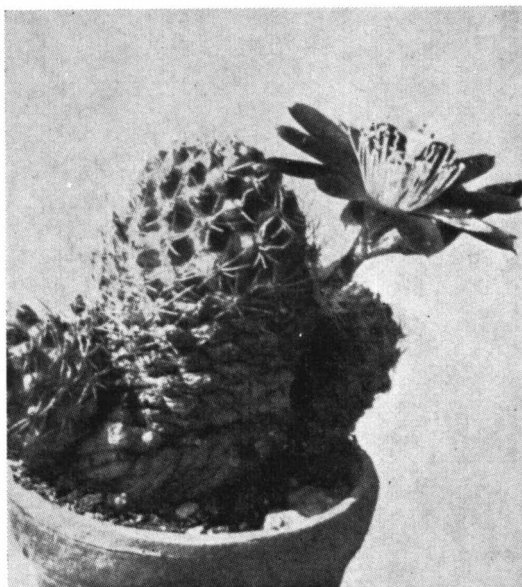
AYLOSTERA PSEUDODEMINUTA (Backbg) Backbg (syn. *Echinopsis deminuta* Weber; *Echinocactus deminuta* Gürke; *Reb. deminuta* Br. et Rose. foto: Uitewaal.

Figuur 1 laat duidelijk zien dat een middendoorn bij *Aylostera pseudominuscula* aanwezig is. Bij figuur 4 ziet men, dat de middendoorn geheel ontbreekt bij *Aylostera deminuta*. Duidelijk ziet men in figuur 2, dat de bloembuis dikker en langer is dan die op figuur 3. Tekeningen van de schrijver.

Figuur 1 stelt het areool voor van *Aylostera pseudominuscula*. Zoals u ziet is er een middendoorn aanwezig. Spegazzini zegt ook in zijn beschrijving van deze soort (Anale del Mus. Nac de Buenos Aires, serie III, Tomo IV, 1905, pag. 448) 1—4 middendoorns.

Figuur 4 is het areool van *Aylostera deminuta*, hier is géén middendoorn aanwezig. Dit kenmerk is, naar ik meen, belangrijk en een tweede belangrijker kenmerk is wel de bloem, niet wat de kleur betreft, want die

AYLOSTERA DEMINUTA
(Weber) Backbg. (syn. *Rebutia
pseudominuscula* Br. et Rose).
foto: Backeberg

over $2\frac{1}{2}$ mm bij *Aylosteria pseudominuscula*. Weber geeft voor *Aylosteria deminuta* 3 mm aan, één $\frac{1}{2}$ mm is niet veel, maar voor een kleine bloembuis een duidelijk kenmerk.

Beschouwen we de dorens van beide planten nog even nader, dan zien we dat *Aylosteria deminuta* 10–12 randdorens heeft, circa 5–8 millimeter lang, wit met een bruine punt. *Aylosteria pseudominuscula* heeft circa 7–10 dorens, \pm 4 mm lang, geel-wit van kleur, bruin gepunt en één, zelden meer, middendoren, 4 mm lang, evenals de randdorens geel-wit met bruine punt. Het is meer dan eens gebleken dat *Aylosteria pseudominuscula* en *Aylosteria deminuta* nogal eens met elkaar verward worden, hoewel eerstgenoemde plant een krachtiger habitus heeft, sterker bedoornid is en grotere bloemen heeft.

Tot slot nog iets over de naamgeving.

Aylosteria deminuta werd voor het eerst beschreven door Weber als *Echinopsis* in Bull. du Mus. d'Histoire National, Paris 1904, p. 386-387.

In 1905 beschreef Gürke deze plant in het Notizb. d. Bot. Gart. und Mus. Berlin, pag. 184–4, maar toen als *Echinocactus*.

Britton et Rose plaatsten deze soort bij de *Rebutia*'s in 1922, Cactaceae, Vol. III, p. 48; Backeberg deelde haar in bij het ondergeslacht *Aylosteria* in 1935. Kaktus ABC, pag. 274.

In 1923 beschouwde Spegazzini deze soort als typeplant voor zijn nieuw geslacht *Aylosteria*, in An. de la Soc. Cien Arg. XCVI, pag. 75.

Backeberg beschouwde voor het eerst in 1935, Kaktus ABC, pag. 274, deze soort als variëteit van *Aylosteria deminuta*. Als zodanig wordt *Ayl. pseudominuscula* thans ook algemeen erkend.

Lophophora williamsii Coulter (1894)

Over deze plant is reeds veel geschreven. Ze bezit, zoals bekend is, meerdere gifstoffen, welke door de medici worden toegepast. Het „mescaline” bijvoorbeeld zou de gebruiker ervan in een droomtoestand brengen. De inlanders verzamelen deze planten om ze te gebruiken bij hun religieuze feesten. Over de verdovende werking van het mescaline zijn reeds vele kolommen geschreven.

Ik herinner mij nog zeer goed, toen ik als jongeling een Anhalonium — zo noemde men Lophophora een jaar of dertig geleden — in mijn

Afb. 1 — 8-ribbige uitloper, 6 cm breed en 4 cm hoog, welke weer uitlopers vormt.
foto: Krählenbühl.

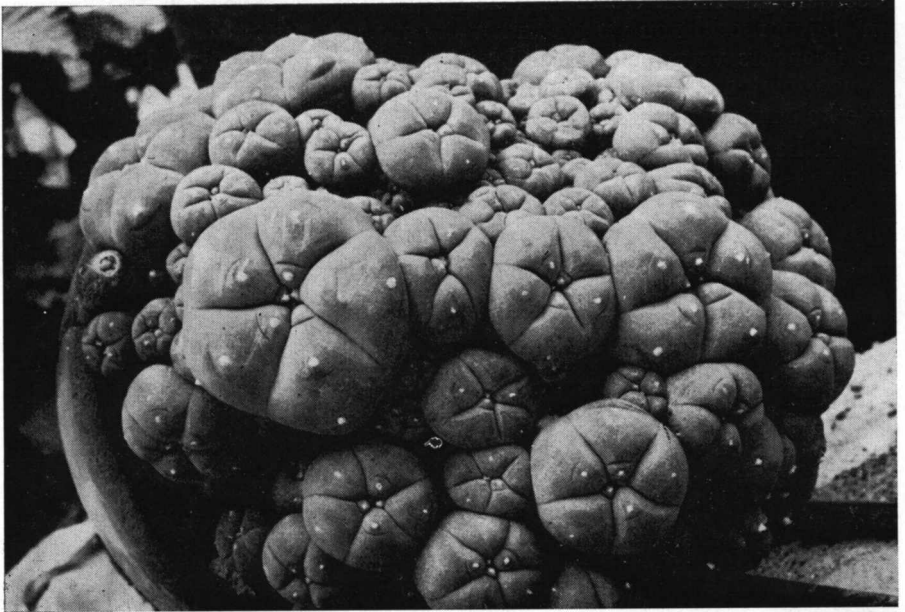
verzameling had, die ik zogenaamd voor „beproeving aan den lijve” naar het volgende recept gebruikte.

„Men neme(!) een middelgrote plant, maakt deze goed schoon, snijdt ze vervolgens in dunne schijven en laat deze enige dagen drogen. Voor het gebruik laat men ze enige uren in zuiver water weken en eet ze daarna op.”

Ik vond het wel zonde van de plant, maar terwille van de „wetenschap” moest ik dat offer maar eens brengen. In mijn jeugdige overmoed

at ik de plant op. De schijven smaakten naar niets. Vol verwachting op de dingen die komen zouden, zette ik mij in een gemakkelijke stoel en wachtte maar rustig af. Er gebeurde niets. Er kwamen geen visioenen, ook de fantastische kleuren bleven uit. Ik kreeg niet eens hoofd- of buikpijn. Na twee uur maakte ik de balans op en toen wist ik dat ik tevergeefs aan de „wetenschap” een van mijn mooiste planten had opgeofferd.

Mogelijk had ik het recept niet goed opgevolgd, ook is het mogelijk

Afb. 2 — Zeer veel stek leverende variëteit met meest 5 ribbige kopjes, 13 cm breed en 6 cm hoog.

foto: Krählenbühl.

dat ik niet het goede recept had, of . . . wat het meest waarschijnlijke is, geloof ik, dat van deze planten in onze cultuur en klimaat de gifstoffen een zeer spaarzame werking hebben of zich helemaal niet ontwikkelen kunnen zoals dat wel in hun vaderland het geval is.

De groeiplaatsen van *Lophophora* strekken zich uit van het zuidelijk deel van Texas tot M.-Mexico. De zware penwortels tonen duidelijk aan, dat ze van een leemachtige grondsoort houden. *Lophophora* houdt in de zomer van licht, lucht, warmte en water. Gedurende de wintermaanden houdt ze van een koele plaats en wenst zeer droog gehouden te worden. Bij een goede cultuur verschijnen de ongeveer 2,5 cm groot wordende, licht roserode bloempjes met een iets donkere middenstreep op de bloemblaadjes, talrijk en gemakkelijk.

De vrucht is intensief roserood, besvormig, zoals bij de *Mammillaria*'s en bevat zwarte zaden. De zaden ontkiemen vrij gemakkelijk. Ik heb meermalen waargenomen, dat van de moederplant vallende zaden direct

in de pot begonnen te ontkiemen. Zo staan er in mijn verzameling om een circa 6 cm dikke plant, enige zaailingen van 1 tot 2 cm diameter. Op oudere leeftijd beginnen de Lophophoras te stekken. Op de eerste afbeelding zien we een circa 6 cm grote zijscheut, die op haar beurt aan de basis weer een aantal zijscheuten vormt.

Daarnaast bezit ik nog een variëteit „caespitosa”, wat zoveel als zoenvormend betekent. De afzonderlijke kopjes zijn in wezen kleiner dan het normale type; zij worden hoogstens 3 cm in doorsnede en zijn zonder uitzondering vijfribbig. Gebloeid heeft deze plant, ondanks haar grootte,

Afb. 3 — Sterk vergrote opname van een deel van de tweede foto — zie links boven — het cirkeltje met het stekje is slechts 4 millimeter. De opname is gemaakt op een afstand van 5 centimeter.

foto: Krählenbühl.

nog nooit. Het eigenaardige van deze variëteit is, dat zij zich beijverd om aan alle zijden van de plant zijscheuten te produceren.

De tweede afbeelding laat een plant zien met meer dan honderd koppen. De bij het normale type penseelvormige zachte wollige bosjes zijn hier echter alleen maar aangetipt. In het voorjaar van 1959 schoof een lange ballonachtige compleet gesloten en bruinachtig geaderde tekening van onder naar boven, welke zich plotseling aan de bovenzijde opende en . . . weer is er een nieuwe scheut geboren, een fris 5-ribbig kopje blikte voor de eerste maal de wereld in.

De derde foto is een deel van de linkerzijde van de tweede foto. De te voorschijn komende uitloper is slechts 4 mm groot. De gehele plant is 13 cm breed en 6 cm hoog. Ze staat in een 12 cm pot, doch puilt aan beide zijden over de rand heen. Enten is overbodig, doch zorg wel voor een goede leemachtige, poreuze aarde. In de winter koel en droog houden. houden.

Klimaatverschillen rondom de Evenaar

„Aan de evenaar is de gemiddelde temperatuur het hele jaar door zeer gelijkmatig”. Dit vertelt ons het boek: „De wonderwereld der Tropen” („Tropiques”) van E. Aubert de la rüe - F. Bourlière - I.-P. Harroy.

Aan dit zeer interessante boek hebben we enkele gegevens ontleend, welke voor de cultuur van succulenten belangrijk kunnen zijn.

In de tropen, de gebieden aan de evenaar, staat de zon rond het middaguur altijd dicht bij het zenith - het punt recht boven de waarnemer - en de invalshoek van de zonnestralen is nooit minder dan 43 gr. boven de horizon. Hierdoor is de *gemiddelde* temperatuur het hele jaar door zeer gelijkmatig. Uit het oogpunt van temperatuurverschil kan men nauwelijks van seizoenen spreken. De dagelijkse schommelingen zijn in zeer vochtige gebieden weinig uitgesproken (tussen 5 en 10 gr. C.). In droge klimaten zijn de verschillen groter, hoewel lang niet zo groot als in streken welke op hogere breedtegraden liggen.

De dag en de nacht zijn in de tropen bijna gelijk van lengte. Deze lengte verschilt bij de evenaar niet meer dan een half uur en nauwelijks een uur nabij de keerkringen. De planten krijgen dus een zeer gelijkmatig verdeelde lichthoeveelheid gedurende het hele jaar.

De plaats en op aarde waar de hoogste temperaturen geregistreerd worden, resp. die, waar de meeste regen valt, treft men beide niet binnen de keerkringen, dus niet in de tropen aan.

VERSCHILLENDE KLIMATEN

In de tropen onderscheidt men onder andere de volgende klimaten:

1e. *equatoriaal klimaat*; 2e. *subequatoriaal klimaat*; 3e. *woestijnklimaat* en 4e. *bergklimaat*.

Al deze klimaten hebben een zeer grote verscheidenheid, afhankelijk van het voorkomen van bergketens, zeeën en dergelijke. Er zijn veel overgangsgebieden en uitlopers van het ene klimaat in het andere. Ook zijn er vele uitzonderingen op de kenmerken der verschillende klimaten.

TEMPERATUUR EN NEERSLAG

De regentijd valt samen met onze zomer op het noordelijk halfrond. In de vochtige gebieden valt tussen de 400 en 2000 mm neerslag per jaar. Stortbuien brengen per keer 80 tot 200 mm regen; van dit regenwater gaat echter voor de plantengroei het grootste deel verloren doordat dit via de rivieren meteen afvloeit. De duur van het droge seizoen is niet steeds gelijk en varieert van twee tot acht maanden. Naarmate men dichter bij de evenaar komt duurt het droge seizoen korter. In de tropen zijn de verschillen in temperatuur tussen de warmste en de koudste maand tot omstreeks 6 graden C. In de gematigde streken — waartoe onze omgeving ook behoort — worden veel grotere temperatuurverschillen waargenomen.

Het *equatoriaal klimaat* is gekenmerkt door een zeer grote relatieve vochtigheid, zware regens gedurende het hele jaar zonder een eigenlijk droog seizoen; betrekkelijk hoge en gelijkmatige temperaturen. Gemiddelde temperatuur tussen 24 en 26 graden C. Uiterste grenzen ongeveer 18 en 35 graden C.; meestal tussen 22 en 30 graden C. Het verschil tussen de warmste en de koudste maand zelden meer dan 2 graden C. De regenval is gewoonlijk meer dan 2000 mm per jaar.

Het *subequatoriaal klimaat* heeft als meest opvallend kenmerk: een tamelijk droog seizoen van 2 tot 3 maanden, enige maanden later gevolgd door een kort, droog seizoen, wat niet in een vaste periode valt; het blijft soms ook achterwege. Het subequatoriaal klimaat overheerst vaak in de equatoriale zone.

De gebieden zonder regenseizoenen hebben een *woestijnklimaat*. Binnen de tropen zijn alleen de Sahara en het noorden van Chili absolute woestijnen. Bij Bilma (Sahara) valt per jaar gemiddeld 21,5 mm neerslag. In Zuid-Amerika is het nog minder: Copiapo: 10 mm; Antofagasta: 6 mm; Iquique: 5 mm per jaar.

KLIMAATVERANDERING OP GROTE HOOGTEN

Wanneer men in de tropen op grotere hoogte komt, krijgt men een klimaatsverandering, waarvan het effect gelijk staat met een verwijdering van af de evenaar. Hier spreekt men van een *bergklimaat*. Een stijging van 100 meter veroorzaakt ongeveer eenzelfde klimaatsverandering als een verplaatsing van 150 km in de rich-

ting van de polen. Zodoende kan men op steile hellingen op korte afstanden van elkaar een grote verscheidenheid van klimaten aantreffen. Dit is b.v. het geval aan de kust van Peru. Tot op een bepaald niveau neemt de neerslag toe met de hoogte, daarom groeien op grotere hoogte de tropische wouden weliger (nevelwouden). De grens van de eeuwige sneeuw en de gletschers ligt tussen 4500 en 5000 meter. Op 2000 meter hoogte treft men vaak reeds strenge vorst aan. Op 4500 meter is de temperatuur het hele jaar door omstreeks 0 gr. C. (3 tot + gr. C.).

Op de hoogvlakten in bergachtige streken wonen veel mensen. De bevolkingscentra zijn ontstaan doordat het klimaat er zeer gezond is. In deze streken is de oorspronkelijke plantengroei veelal vernietigd of verdrongen door ingevoerde, niet inheemse soorten, waardoor een nieuw, kunstmatig landschap is ontstaan sterk afwijkend van het oorspronkelijke.

Tot zover de verkorte weergave van aan het boek ontleende gegevens welke onze liefhebbers het meest zullen interesseren. Omdat veel van de succulenten in de tropen groeien, zouden we geneigd kunnen zijn bovenstaande aanhalingen te gebruiken bij onze theorieën over de cultuur van onze planten. Hierbij moeten we echter voorzichtig zijn en bedenken, dat het algemene door onderzoek vastgestelde feiten zijn; de plaatselijke omstandigheden kunnen zeer veel uitmaken.

Bijvoorbeeld de *temperatuur*; hoewel de gemiddelde temperatuur zeer gelijkmatig is, kan overdag door sterke zonbestraling de bodemtemperatuur en dientengevolge ook de temperatuur van de lucht er boven tot zeer hoge waarden stijgen, terwijl door uitstraling 's nachts op dezelfde plaatsen zeer lage temperaturen kunnen optreden.

Zo ook de *neerslag*. Op plaatsen waar zeer weinig regen valt kan toch de „verborgen neerslag” aanzienlijk zijn. Mist of dauw kan gelijkwaardig zijn aan regen; voor cactussen zijn deze vormen van neerslag vaak zelfs belangrijker. Ook is in droge gebieden het bestaan aangetoond van grondwaterbekkens en ondergronds stromende tijdelijke rivieren, welke soms van zeer ver komen.

Leest u in dit verband nog eens de vertaling van het artikel van Dr. Fr. Buxbaum in *Succulenta* 1958, pag. 4 tot en met 11, waarin o.a. gesproken wordt over de relatieve luchtvochtigheid des nachts in woestijngebieden.

H. F. BLOM

Rhipsalis collectie naar Cantonspark

De hortulanus van het Cantonspark schrijft ons :

De uit meer dan 100 verschillende soorten bestaande Rhipsalis collectie die de heer G. D. Duursma gedurende de laatste twintig jaren op „Vijversberg” had verzameld, is gelukkig voor de toekomst bewaard gebleven. De heer Duursma schonk ze enkele maanden geleden aan het Cantonspark te Baarn, de bekende Hortus van de Utrechtse Universiteit.

De planten zijn alle verpot en van duidelijke etiketten voorzien en zullen in een apart kasgedeelte worden ondergebracht. Succulentaleden zijn er van harte welkom.

DECEMBER — Veel valt er deze maand aan onze planten niet te doen. De cactussen zijn in rust en onze werkzaamheden bepalen zich tot het controleren of zich soms ongedierte tussen de potten of planten bevinden, die de overwintering door willen maken ten koste van de planten. Als u een glinsterende streep ziet, kunt u veilig aannemen dat een slakje zijn spoor heeft achtergelaten. Het is zaak om het ondiep zo vlug mogelijk te vangen. In de kas zorge men er voor dat - indien er gestookt moet worden - de temperatuur niet te hoog oploopt. Verwarmen is dan pas nodig, wanneer de temperatuur in de kas een graad of 3 boven het vriespunt daalt. Veel hangt natuurlijk af van de standplaats van de kas voor wat betreft de vochtigheid van de bodem. Natuurlijk heeft u enkele soorten welke geen al te lage temperaturen verdragen, deze haalt u natuurlijk naar binnen. Het zal wel nodig zijn om onduidelijke en vooral foutief geschreven naamhoutjes te corrigeren. Als een kleine leidraad zou u kunnen nemen de zaadlijst van *Succulenta*, waarin de juiste benamingen zijn geschreven.

INHOUD 1961

- Aeonium tabulaeforme* cv. 'cristatum' 28
Akersia roseiflora 25
 Algemene vergadering 48
Aloë verecunda 2
Aylostera, bloem en dorens (teken.) 135
Aylostera deminuta 135
Aylostera pseudominuscula 135
- Bekroonde kwekers 128
 Bent U één van de honderd 117
 Bent U wel eens stekelig? 58
 Bestuursmededelingen 56-128
- Cactusliefhebberij in Japan 80
 Cactuspraatje 79
Chamaecereus silvestrii 8
 Cole, Prof. D. T. 72
 Cristaadvorming 103
- December 141
 De Grasheuvel 48
 Dertig jaar succulenten in Zürich 88
- Echeveria gibbiflora* var. *metallica*
 cv. 'monstruosa' 89
Echeveria glauca cv. 'cristata' 81
Echinocereus fendleri 23
 Een centrale collectie cactussen en
 vetplanten 46
 Een stekelig geval 109
Encephalocarpus strobiliformis 115
- Ferocactus viridescens* 59
 Financieel overzicht 47
- Het Clichéfonds 80-103
 Het IOS Congres te Barcelona 105
 Het Vakblad voor de Bloemisterij 128
 Het zaaien van *Parodia's* 20
 Het zaaien van *Mam. wrightii* en
 Toum. papyracantha 21-30
- Jiskoot, A. 3
 Klimaatverschillen rond de Evenaar 140
- Laatbloeiende succulenten 87
 Lezers schrijven ons over 127
Lithops elisae 107
Lophophora williamsii 137
- Mammillaria's* 100
Monanthes muralis 33
- 1961
 Nieuwe cactussen 93
 Notities over *Lithops* 37-52-65-73
 November 128
 Nuttige wenken 14-27-47-35-141
- October 120
 Opgelet 14
Orostachys spinosus 113
Orostachys spinosus in bloei 127
Opuntia tuna monstruosa 92
 Over de zuurgraad van de grond 134
- Parodia mairanana* 31
Parodia nivosa 51
Parodia mutabilis 70
Parodia schwebsiana v. *salmonea* 45
 Phyllocactussen 15
Pyrrhocactus calderanus 13
Pyrrhocactus confinis 4
Pyrrhocactus gracilis 129
Pyrrhocactus huascensis 57
Pyrrhocactus simulans 35
Pyrrhocactus totalensis 131
- Rectificaties 112
 Rebutiaclub 103
Rhinephyllum broomii 133
 Rhipsalis collectie 141
- September 104
Sempervivum tectorum var. *calcareum*
 cv. 'Griggs Surprise' 9
Sempervivums 94-118-121
Sinocrassula yunnanensis cv.
 'cristata' hort. 49
- Toumeya papyracantha* 18
- Uit andere tijdschriften
 12-32-72-80-88-91
 Uit de oude doos 72
 Universele indeling 86
- Van het Clichéfonds 106
 Verpotten en groeibodem 6
 Verslag Algemene Vergadering 124
- Water en neveldamp 108
 Werkgroep v. Succulentenstudie 84-116
- Zaadcatalogus 1961 (bijlage)
 Zaadcatalogus 22 (aanvullingslijst)
 Zaaiproef *Echinocactus grusonii* 104
 Zaaiproef voor alle leden van Succ. 6

AFBEELDINGEN

- Aeonium tabulaeforme* cv. 'cristatum' 28
Aeonium tabulaeforme 29
Akersia roseiflora bloemblaadje 26
Akersia roseiflora zaden 26
Akersia roseiflora in bloei 26
Akersia roseiflora vrucht 27
Aloë verecunda 2-3
Aylosteria deminuta 135
Aylosteria pseudominuscula 135
- Chamaecereus silvestrii* 8
 Collectie van een liefhebber 6
Coryphantha werdermanniana 109
- Deelnemers I.O.S. congres te Barcelona 106
- Echeveria gibbiflora* var. *metallica* 90
Echeveria gibbiflora cv. 'monstruosa' 90
Echeveria glauca cv. 'cristata' 82
Echeveria glauca 83
Echinocereus fendleri 23
Encephalocarpus strobiliformis 115
Eu-sempervivum tectorum 98
- Ferocactus acanthodes* 62
Ferocactus viridescens met vrucht 60
Ferocactus viridescens met knop en bloem 59
Ferocactus viridescens, gehalveerde vrucht 61
- Jovisbarba heuffelii* 120
Jovisbarba hirta var. *neilrichii* 122
Jovisbarba sobolifera 121
- Lithops bella* var. *bella* 39
Lithops bella var. *eberlanzii* 39
Lithops comptonii 40
Lithops divergens var. *divergens* 40
Lithops divergens var. *amethystina* 40
Lithops elisae 107
Lithops erniana 39
Lithops herrei var. *herrei* 41
Lithops herrei var. *geyeri* 41
Lithops julii var. *julii* 41-43
Lithops julii var. *reticulata* 41-43
- Lithops karasmontana* var. *karasmontana* 52
Lithops karasmontana var. *mickbergensis* 52
Lithops karasmontana var. *opalina* 52
Lithops karasmontana variëteit *summitatum* 52
Lithops lesliei var. *lesliei* 55
Lithops lesliei var. *minor* 55
Lithops localis var. *localis* 55
Lithops localis var. *terricolor* 55
Lithops localis var. *peersii* 55
Lithops pseudotruncatella v. *pseudotruncatella* 69
Lithops pseudotruncatella var. *pulmonuculata* 69
Lithops pseudotruncatella var. *edithae* 69
Lithops pseudotruncatella var. *elisabethae* 69
Lithops pseudotruncatella v. *mundtii* 69
Lithops pseudotruncatella var. *dendritica* 69
Lithops pseudotruncatella var. *dendritica* (zg. *farinosa* type) 69
Lithops pseudotruncatella var. *volkii* 68-69
Lithops schwantesii var. *kunjasensis* 76
Lithops schwantesii var. *schwantesii* 76
Lithops schwantesii var. *rugosa* 76
Lithops schwantesii var. *triebneri* 75-76
Lithops schwantesii var. *urikosensis* 76
Lithops verruculosa var. *verruculosa* 77
Lithops verruculosa var. *inae* 77
Lobivia nigrostoma 110
Lophophora caespitosa 138-139
Lophophora williamsii 137
- Malacocarpus fricii* 79
Mammillaria candida roseiflora 102
Mammillaria chionocephala 102
Mammillaria microthele 110
Mammillaria parkinsonii 101
Mammillaria prolifera 100
Mammillaria swinglei 64
Mammillaria wildii 102
Monanthes muralis 33-34
- Opuntia mamillata* (onderschrift foutief als *Opuntia tuna*) 92
Opuntia tuna monstruosa 92
Orostachys spinosus 113-114-115

Parodia mairanana 31-32
Parodia mutabilis 70
Parodia mutabilis v. carneospina 71
Parodia mutabilis v. elegans 71
Parodia nivosa 51
Parodia schwebsiana var. salmona 45
Parodia zaailingen 20
Phyllocactus anguliger 16
Pyrhocactus calderanus 14
Pyrhocactus confinis 4
Pyrhocactus gracilis 130
Pyrhocactus huascensis 58
Pyrhocactus simulans 36
Pyrhocactus totoralensis 132

Rhinophyllum broomii 133

Sempervivum arachnoideum 95

Sempervivum ciliosum 119
Sempervivum clusianum 98
Sempervivum montanum 118
Sempervivum tectorum var. calcareum
cv. 'Grigg's Surprise' 10
Sempervivum tectorum L. ssp.
calcareum 96
Sempervivum tectorum var.
calcareum 11
Sempervivum wulfenii 99
Sinocrassula yunnanensis 49
Sinocrassula yunnanensis cv.
'*cristata*' 50

Thelocactus schwarzii 111

Toumeya papyracantha 18

Weberbauerocereus johnsonii 64

K O O P - E N V E R K O O P

Leden van Succulenta kunnen in deze rubriek koop- en verkoopaanbiedingen t.e.m. 10 regels plaatsen tegen de prijs van f 2,50 p. plaatsing. Betaling op postrekening no. 551220 ten name van Mevr. J. Grullemans van Berghem, Hereweg 19, Lisse.

TE KOOP: partij cactussen, waaronder zeer mooie exemplaren (één koop), te bevragen: J. C. M. WEEVERS, Marktveld 5, Vught.

AANGEBODEN: grote bak met glas, 140 x 70 cm, cactuspotjes f 4,— per 100, rood stenen, ronde bakken à f 0,45 per stuk en andere soorten plantbakken. Ver-

der cactusboeken, grotere maten bloempotten enz., alles tegen opruimingsprijzen. W. J. BUWALDA. Bovenweg 32, St. Pancras.

V R A A G - E N A A N B O D

Leden van Succulenta kunnen voor deze rubriek éénmaal per jaar gratis een opgave inzenden. Geen koop- en verkoopaanbiedingen.

GEVRAAGD zaden van *Stapelia gigantea*. A. BONGAARDS, Schoolstraat 6, De Lier, Zuid-Holl.

GEVRAAGD Artis-punten en/of series vetplanten, orchideeën, kolibr. Br. aan A. BUCQUET, Slichtenhorststraat 84, Nijmegen.

Euphorbia obesa

10 zaden voor fl. 1.25

Toezending van de zaden volgt UITSLUITEND na overschrijving
van f 1.25 op onze giro-rekening 30 58 64.

K. EDELMAN — "Tempel Nurseries" — REEUWIJK

UIT DE AFDELINGEN

GOOI- EN EEMLAND

De maandvergadering voor november werd op 7 november in het Restaurant „De Karseboom” te Hilversum gehouden. Met 26 deelnemers houdt deze bijeenkomst voorlopig het record voor 1961, waarbij de propaganda-vergaderingen vanzelfsprekend buiten beschouwing worden gelaten. Na de introductie en begroeting van nieuwe leden werden de plannen besproken voor de komende maanden en werd een discussie gevoerd over de wijze, waarop propaganda voor Succulenta gemaakt zal worden.

Tijdens de pauze werd de gebruikelijke verloting van planten gehouden waarvoor veel belangstelling bestond. Daarna toonde de heer Rubingh een serie nieuwe kleuren-dia's, die met alle duidelijkheid bewezen, dat een opmerkelijke bloei van cactussen ook in een jaar met weinig zonneschijn bereikt kan worden. De geanimeerd verlopen vergadering sloot tegen 10 uur 30.

W. H. SCHUSTER, secretaris,
Pieter de Hooghlaan 2 - Loosdrecht.

GORINCHEM

Op woensdag 8 november hield de afd. Gorinchem en Omstreken een vergadering waarop ook de afd. Dordrecht was uitgenodigd.

Onze speciale gast op deze avond was de heer Bonefaas uit den Haag, die ons vertelde van zijn reis naar Spanje en wel in het bijzonder naar Pinya de Rosa.

Hij gaf een voortreffelijke beschrijving van hetgeen hij daar gezien had en vulde zijn verhaal aan met het vertonen van een aantal prachtige dia's over deze bijzonder mooie tuin, volgeplant met onze dierbare stekelige vrienden.

Aan het eind van de avond vond er nog een klein woordensteekspel plaats waarin de heer Bonefaas memoreerde dat onze liefhebberij dan pas een liefhebberij werd, als wij ons, stuk voor stuk toe gingen leggen op een speciale groep planten, al was dit groepje nog zo klein, als het maar compleet was. Ter versiering van dit groepje konden wij andere planten plaatsen.

Al met al was het een zeer gezellige avond en danken wij de heer Bonefaas nogmaals van deze plaats.

C. VAN 'T VEER, secr.-penningm.
E. van Luikstraat 28 - Gorinchem.

HAARLEM EN OMSTREKEN

Om 8.15 uur opende de voorzitter deze bijeenkomst, en heette alle aanwezigen, in het bijzonder onze gast van deze avond, de heer A. F. H. Buining, welkom.

Wel moest de voorzitter opmerken dat de opkomst ditmaal bedroevend is, gezien de toch wel zeer mooie en leerzame avond die we tegemoet mogen zien, en welke verzorgd wordt door de heer Buining.

Na deze inleiding nam de heer Buining het woord en vertelde dat hij al vroeger voor de afd. Haarlem eens een avond verzorgd had, dat er toen meer leden waren. Hopelijk zal de afdeling weer een grote en sterke worden.

Hierna begon de heer Buining aan zijn causerie, de lichtbeelden welke vertoond werden waren van de botanische tuin uit Heidelberg, van eigen kas en uit Spanje. Van al deze mooie dia's wist de heer Buining ons iets zeer leerzaams te vertellen.

In de pauze vertelde de heer Buining nog wat over bussencultuur. In gewone conservenblikken had hij als proef vroeger wel eens planten gekweekt; dit was hem zeer goed bevallen, de planten groeien n.l. beter, doordat de warmte in het blik blijft. Alleen het nadeel was een lelijk gezicht daar de bussen gauw roestplekken vertonen.

Na de pauze vertoonde de heer Buining nog een aantal dia's waarop Agaven en Euphorbia's voorkwamen.

Om 10.30 uur besloot onze voorzitter deze leerzame avond en bedankte de heer Buining voor de interessante avond welke hij ons had gegeven.

Op donderdag 11 januari houdt de afd. Haarlem een bestuursverkiezing, waarbij onze voorzitter, de heer J. Grolman en de penningmeester de heer J. H. Ruygrok aftreden. Wel stellen deze heren zich herkiesbaar. Eventuele kandidaten voor deze functies kunnen zich schriftelijk melden bij de secretaris.

Komt U allen deze vergadering bijwonen, welke gehouden zal worden in de bovenzaal van 't café „De Witte Zwaan”, Kinderhuisvest 51, hoek Zijlstraat te Haarlem.

M. J. VAN DOESBURG, Secretaris,
Wardenaarstraat 4, Velsen-noord,
post Beverwijk.

ROTTERDAM

De avond van zaterdag 11 november is voor onze afdeling een interessante bijeenkomst geworden. De heer K. A. Noltee uit Dordrecht heeft voor ons een lezing

Firma K. EDELMAN

**Specialiteit Cactussen en andere
Vetplanten Grote voorraad**

**UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY**

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

BESTUURSMEEDEDELINGEN

CONTRIBUTIES AFDELINGEN

1961

De penningmeesters der afdelingen worden dringend verzocht **vóór 31 december 1961** de afdracht der contributies over het jaar 1961 te storten op postrekening no. 83 35 50 ten name van Algemeen Penningmeester Succulenta te Leeuwarden.

Mogen wij op Uw medewerking rekenen ?

G. D. DUURSMA,

Alg. Penningm. Succulenta
Spoorstraat 106, Leeuwarden.

gehouden over ultrasucculenten met kleurendia's. Wij hebben genoten van de prachtige dia's maar inzonderheid van het gesproken woord, daar de heer Noltee op dit terrein zeer deskundig is en onder zijn leiding een prettige leerzame discussie ontstond. De voordracht werd onderbroken door een gezellige koffiepauze waarin flink wat loten verkocht werden voor de na de lezing te houden verloting.

Aan het eind der bijeenkomst dankte de voorzitter de heer Noltee namens alle aanwezigen hartelijk voor wat hij ons deze avond had geboden en sprak daarbij de wens uit hem nog meerdere malen in onze kring te mogen ontmoeten.

J. L. DE SLEGTE, secretaris
Schiebroeksingel 31 - Rotterdam-12

EVEN NOTEREN !

Vanaf heden moeten alle redactionele bijdragen en correspondentie daarover gericht worden aan Dr. B. J. Boom, Prof. van Uvenweg 298, Wageningen, Postbus 16.

NOORD-LIMBURG

Ondanks het slechte weer was de vergadering van 13 november vrij goed bezet. Voorzitter Linssen deelde mede dat hij schriftelijk, en de heer Hagendoren mondeling contact heeft gehad met de Parodia-specialist G. Königs uit Krefeld, Dld., en dat wij hem op een onzer contactavonden verwachten kunnen.

De aangekondigde bespreking over Mammillaria's werd tot de volgende vergadering verschoven omdat op deze avond het verwarmen van de broeikasjes besproken werd. De eerstvolgende vergadering zal gehouden worden op 18 december.

B. J. BROERSE, secretaris,
Burg. Petersstraat 7 - Blerick.

NIEUWE LEDEN :

- O. H. Oorburg, Nijverheidsstraat 7, Wildervank.
- Mevr. G. Bregman-v. d. Meulen, Vijfheerenstraat 60, Heemstede.
- A. van den Beemt, Lange Noordstraat 109, Zevenbergen.
- H. F. Theunis, van Helst Stocadestraat 30-I, Amsterdam.
- S. Huismans, 3de Helmersstraat 37hs, Amsterdam.
- F. Verdonk, van Heessenstraat 6, 's-Gravendeel.